

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2487/2015
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље Р.С. из Н.С., против тужене Ј.Ј. из Н.С., чији је пуномоћник Б.К.Б., адвокат из Н.С., ради иселења и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужене изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 316/15 од 06.09.2015.године, које је исправљено решењем истог суда Гж 316/15 од 30.10.2015.године, у седници одржаној 20.04.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 316/15 од 06.09.2015.године исправљеног решењем истог суда Гж 316/15 од 30.10.2015.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П бр. 9613/2012 од 30.06.2014.године, одбијен је предлог тужене за понављање поступка од 13.08.2013.године.

Виши суд у Новом Саду је поднеском од 17.04.2015.године поднео предлог за делегацију другог стварно надлежног суда ради одлучивања о жалби изјављеној на првостепено решење, па је Врховни касациони суд решењем Р 1327/2015 од 05.05.2015.године одредио Виши суд у Сремској Митровици за поступање у овом предмету.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж 316/15 од 06.09.2015.године, исправљеним решењем истог суда Гж 316/15 од 30.10.2015.године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено је решење Основног суда у Новом Саду П бр. 9613/12 од 30.06.2014.године.

Против другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке, на основу члана 399. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о

парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужена је поднела предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 2214/13 од 20.06.2013.године, на основу члана 422. став 1. тачка 4. и 9. ЗПП, наводећи да је сазнала за нове чињенице-потврде исплате од стране носиоца права располагања на предметном стану Н. А.Д. од 24.02.2005.године, као и потврде Друштвеног фонда за солидарну стамбену изградњу бр. 17/119, из којих се види да је располагање на предметном стану Друштвени фонд за солидарну изградњу пренео на А.Д. Н., а да је АД Н. овај стан дао тужиљи на коришћење у закуп на одређено време, по решењу бр. 3324 до окончања судског поступка (члан 422. став 1. тачка 9. ЗПП), као и да су потписи тужиље на поднесцима прикљученим списима предмета фалсификовани од стране НН извршитеља због чега је тужена поднела Основном јавном тужилаштву у Новом Саду кривичну пријаву за кривично дело фалсификовања (члан 422. став 1. тачка 9. ЗПП). Тужена је у предлогу за понављање поступка навела да су у списима предмета били ови документи, дошло би до другачијег решавања у овој правној ствари.

Према утврђеном чињеничном стању пресудом Основног суда у Новом Саду П бр. 9613/2012 од 21.02.2013.године усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да се са свим лицима и стварима исели из предметног стана. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 2214/13 од 20.06.2013.године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Основни суд у Новом Саду је решењем П бр. 9613/2012 од 30.06.2014.године одбио предлог тужене за понављање поступка од 13.08.2013.године, закључивши да приложена документација у поступку поводом предлога за понављање поступка не представља нове доказе и чињенице које тужена није могла да истиче у ранијем поступку с обзиром да је те доказе тужена могла истицати у току трајања првостепеног и другостепеног поступка, јер су се докази налазили у Архиву Војводине, те је та документа могла да приложи пре него што је поступак правноснажно окончан. Такође, тужена није пружила доказе да се судска одлука донета у првостепеном поступку заснива на исправи која је фалсификована или у којој је оверен неистинит садржај, с обзиром да је по њеној кривичној пријави донето решење о одбачају кривичне пријаве на коју је тужена изјавила приговор, те се списи предмета налазе у Вишем јавном тужилаштву. Виши суд у Сремској Митровици је оценио да је правилан закључак првостепеног суда о одбијању предлога тужене за понављање поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су основано нижестепени судови закључили да нема разлога за понављање поступка, јер у конкретном случају нису испуњени услови за понављање поступка прописани чланом 422. тачка 4. и 9. ЗПП.

По члану 422. тачка 9. Закона о парничном поступку је прописано да се поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може по предлогу странке

поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Тачком 4. истог члана прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако се одлука суда заснива на исправи која је фалсификована или у којој је оверен неистинит садржај.

Сагласно наведеном, услов за понављање правноснажно завршеног поступка, применом члана 422. тачка 9. ЗПП је истицање само оних чињеница које нису истицане у ранијем поступку и за које странка није знала до доношења правноснажне судске одлуке, а које су постојале у време трајања тог поступка. Осим тога, неопходан услов за понављање поступка је и да се ради о таквим новим чињеницама и новим доказима који би могли утицати на повољнију одлуку по странку да су били употребљени у ранијем поступку.

Правилно су нижестепени судови оценили да су докази који су приложени уз предлог за понављање поступка постојали током трајања првостепеног поступка, те тужена није доказала да и без своје кривице није могла прибавити та документа пре окончања ранијег поступка, с обзиром да су се ти докази налазили у Архиву Војводине. Зато су неосновани ревизијски наводи тужене да није знала да постоје предметна документа, те да иста није могла у току првостепеног поступка да достави суду.

Такође, тужена није пружила доказ да се правноснажно окончани поступак заснива на исправи која је фалсификована од стране НН извршитеља, јер није донета правноснажна одлука у кривичном поступку, а по кривичној пријави тужене за кривично дело фалсификовања (поднесци које је тужиља достављала суду су потписани од стране другог лица по тврдњи тужене). Зато је правилан закључак нижестепених судова да нису испуњени услови за понављање поступка применом члана 422. тачка 4. и 9. ЗПП, па се стога неосновано ревизијом указује на битну повреду парничног поступка у погледу одлучивања о предлогу за понављање поступка.

На основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**